

Čís. 283.

Výraz »odcizený« v § 476 (resp. 477) tr. z. znamená tolik, jako »nabytý jakýmkoliv způsobem trestnímu zákonu se přičítám.«

(Rozh. ze dne 21. října 1920, Kr II. 186/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku krajského jako výjimečného soudu v Olomouci ze dne 22. května 1920, jímž byla uznána vinnou přestupkem podle § 477 tr. z. mimo jiné z těchto

důvodů:

Po stránce věcné vytýká stížnost rozsudku nesprávné právní posouzení, poněvadž okolnosti, uvedené v rozsudku, neopodstatňují toho stupně podezřelosti nakoupených předmětů, jaký předpokládá § 477 tr. z. v souvislosti s §§ 473, 474, 476 tr. z. Pokud má stížnost za to, že pouhé podezření, že věci nakupovaných nebylo nabyto se strany prodávajícího cestou nepoctivou, nepostačuje pro odsouzení dle § 477 tr. z., jenž předpokládá přímé podezření odcizení, vychází právě ze zřejmé souvislosti § 477 tr. z. s paragrafy, stížností citovanými, na jevo, že výrazu »odcizený« (entwendet) v § 476 a tím nepřímě i v § 477 tr. z. nelze jinak vykládati, než ve smyslu »nabytý jakýmkoliv způsobem trestnímu zákonu se přičítám.« Nic jiného nepraví však též rozsudek v odpor vzatý, jenž »zboží nepoctivou cestou nabyté« výslovně klade na roveň zboží »podezřelému«. Podezřelost zboží nemůže odvozována býti snad z pouhé nepoctivosti ve smyslu občanském, nýbrž rozuměti jest jí jen v tom smyslu, jaký má právě zákon na mysli při trestních ustanoveních, zabývajících se nákupem podezřelým, totiž ve smyslu předmětů, jež vzbuzují podezření, že lich bylo nabyto způsobem, spadajícím pod trestní zákon, což ostatně rozsudek sám zřejmě vyslovuje.

Čís. 284.

Krádež ve společnosti (§ 174 II. a) tr. zák.) nevyžaduje ani předcházejícího ani výslovného dorozumění; stačí i nahodilá, ovšem vědomá spolupráce.

(Rozh. ze dne 23. října 1920, Kr I. 385/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 6. dubna 1920, jímž byla uznána vinnou zločinem krádeže dle §§ 171 a 174 II. a) tr. z. mimo jiné z těchto

důvodů:

Stížnost namítá po věcné stránce, že kvalifikace krádeže ve společnosti není dána, poněvadž prý není prokázáno předcházející dorozumění